

[Wilhjelm]

formodning om vil ligge i grænseområdet mellem den nuværende praksis og så den praksis, som vil fremgå, når vi omsider får rettet retsstillingen op? Jeg synes, det ville være et minimum, hvis man virkelig mener det, når man beklager, at det har taget så lang tid.

Men ministeren har altså i vinter engang svaret mig, at det vil han ikke, derfor synes jeg ikke, der er nogen vej uden om at presse på her, og det er de partier, der bliver ved med at påberåbe sig, at de vil vente på betænkningen, der er ansvarlige for de tragedier, der kommer til at foregå også i den kommende tid.

Ordføreren for de konservative sagde, at tidspunktet var uheldigt valgt, og det er jeg altså uenig i, som jeg her har begrundet det. Men ordføreren sagde også, at hun og partiet var uenig i selve indholdet, og den melding takker jeg for. De fleste andre gik end ikke ind på indholdet i forslaget.

Men det betyder altså, at de konservative stiller det krav, at indvandrerne på en måde, som man ikke kræver af danskere, skal være rene i kriminalistisk forstand. Jeg synes, det er et diskriminerende krav. Den kampagne, de konservative kørte på et tidspunkt i 1979 om, at indvandrergruppen var særlig kriminel, er jo sagligt tilbagevist først af os og siden af ministeriet og kriminalforsorgen og selv af fremmedpolitiets chef, og når vi ikke har noget som helst belæg for, at indvandrerne skulle være mere kriminelle end danskerne – og det har vi ikke, tværtimod viser undersøgelserne, at de gennemgående er mindre kriminelle – er det diskriminerende at sige, at man ikke vil give dem en sikkerhed efter bestemte kriterier mod udvisning. Det er i virkeligheden at kræve, at lige præcis dette element i befolkningen skal være renere end vi andre, og det er diskrimination slet og ret. Jeg er skuffet over, at hr. Bernhard Baunsgaard deler denne opfattelse på et enkelt punkt.

Venstres ordfører kunne ikke forstå – og det kunne ministeren vist heller ikke – at vi skriver i bemærkningerne, at vi synes, der er grund til at få lagt op til en debat om hovedpunkterne i principperne om udlændinges retsstilling i den fremtidige lovgivning.

Ministeren var enig med os i, at det her var nogle af hovedpunkterne, nogle af de mere principielle punkter i kriterierne for

udvisning og for sikkerhed mod udvisning. Jeg kan ikke forstå, at hr. Bjørn Elmquist siger: nu skal vi se betænkningen først, og så kan vi begynde at kigge på detaljer ud fra det, der står i den. Det er da en bagvendt måde, for f.eks. holdningen til, om indvandrere skal være sikret mod udvisning, hvis de har et vist veldefineret, fast tilknytningsforhold her til landet, uanset at nogle af dem så begår lovovertrædelser, ligesom danskere gør, er da ikke noget, der kan afgøres af et eller andet sagkyndigt fremmedlovudvalg; det er da en politisk eller, om man vil – og for min skyld gerne – en kulturpolitisk eller en ideologisk beslutning, og den diskussion kunne vi lige så godt starte nu i det mindste.

Jeg mener da også, at netop hr. Bjørn Elmquist har været med til at tage den diskussion seriøst tidligere, for hr. Bjørn Elmquist har på et tidspunkt, hvor vi diskuterede udlændingeretsstilling, sagt, at han gik ind for, at en udlænding, der havde været her i landet så længe, at han, hvis han søgte, så at sige automatisk fik dansk statsborgerskab, skulle være sikret mod udvisning, også hvis han kom til at begå kriminalitet. Det var 7 år på det tidspunkt. Jeg synes, det er et for stort krav, men det har vi ikke formuleret i beslutningsforslaget. Vi har sagt »et veldefineret tilknytningsforhold«. Det er 7 år. Vi mener, det kan være lavere, men o.k., hr. Bjørn Elmquist har faktisk tidligere taget en helt principiel og generel stilling til dette, og et af hovedspørgsmålene er jo: skal vi kræve, at denne gruppe af befolkningen er særlig rene? Altså skal vi stille disse diskriminatoriske krav?

Jeg når vist kun så at kommentere socialdemokratiets ordfører, som læste op af arbejdsprogrammet, og jeg fik noteret ned, at der står i det: »Udvisning skal kun ske ved grovere kriminalitet.« Ja men det er jo ganske i strid med den praksis, som den socialdemokratiske ordfører nu er med til at lægge ryg til for de næste mange uger og måneder – og halve år, tør jeg også godt spå. Der udvises hver eneste dag. Der udvises op mod 2.000 om året. Velan, de fleste af dem er banale sager, ind over grænsen og ud igen, men omkring 200–300 om året er virkelig alvorlige sager, hvor der er familier i klemme. Der sker hver eneste uge tragedier og ikke efter de kriterier, der er nævnt i socialdemokratiets arbejdsprogram: »grov kriminalitet«.